

NORDISK

1930/31
BRIDGE

MAGASIN

UTGITT AV: NORSK BRIDGE AKADEMI

Utkommer 1 gang månedlig. Årsabonnement kr. 6.—
Redaksjon og Ekspedisjon: Kongensgate 9, Oslo.

1. Årgang

November 1930

Nr. 1

Innhold.

	Side
Hvad er bridge?	2
Systemer i kontrakt	3
Kontrakt eller auksjonsbridge	5
Rektor A. Midsem	6
Visjonær bridge	10
Frameldinger	13
Bridgeopgave	14
Bridgens lover	15
Spørsmål og svar	16

Forkortelser og forklaringer.

E = Ess. K = Konge. D = Dame. Kn = Knekt.

I alle opgaver og spill står Spar først, så Hjerter, derpå Ruter og sist Kløver.

Det amerikanske regnskap er anvendt overalt, hvor intet annet er sagt.

Spill Bedre Bridge!

NORSKE SPILLERE — NORSKE KORT!
 Forlang utrykkelig
KÅRDEKORT
 Tiur, Marine, London Bridge, Casino.
 Kvaliten — i enhver henseende enestående.
 Gullmedalje Trondelagsutstillingen.
 Garantiseddell medfølger hvert spill.

Hvad er Bridge?

Bridge er som et spill for livet selv. Skiftende muligheter, vekslende chanser, alltid nye momenter og nye kombinasjoner å gjøre det best mulige ut av. Aldri to ganger like utgangspunkter for dig og dine medspillere — aldri fødes to hender like, likeså litt som livet selv gir to mennesker nettop de samme muligheter. Som du hver dag legger dine planer ut fra øieblikkets realiteter og behov, så må du i spillet gjøre det samme, enten du har fått en fattig hånd eller en overdådig. Som de beste muligheter i livet kan forspilles ved tankeløshet og planløshet og mindre gode ved omtanke og dyktighet bringes til å gi gode resultater, så gjelder det samme her. Som

du ellers må ta en chance hvor det er nødvendig, så også i bridgen, men hvor sikker beregning kan føre frem er chanseseilas i begge tilfelle like ubesindig. De samme faktorer, som livet gir dig å arbeide med, kommer igjen i spillet. Du har realiteter — kortene — og du har mennesker — medspillere. Du vurderer realitetenes muligheter, som ellers under hensyn til din egen og din hjelpers — makkers — dyktighet og under hensyn til dine konkurrenters — motspilleres — ferdigheter. Du er til en viss grad avhengig av dine medmennesker som i det daglige virke og kortene veksler som de chanser du daglig møter.

Systemer i kontrakt.

av kaptein Johannes Brun.

Som de fleste der har fulgt noe med i kontraktbridgens utvikling vet, har der fra kontraktens allerførste barndom av vært lavet en rekke systemer for meldingene, ved hvilke man skulde kunne finne det riktige sluttresultat på en sikker måte. En efter en er alle disse systemer gått i graven: de var kunstige og hadde ikke livets rett, og vel er det at man er blitt kvitt dem.

Det er heller ingen grunn til å friske dem op igjen allesammen. De er og blir døde. Av langt større interesse er det å se nærmere på om man i det hele tatt bør ha systemer i kontrakt, og hvorledes disse isåfall bør være.

En meget stor procent bridgepillere vil uten videre erklære, at de ønsker ingenslags systemer anvendt, men spillet skal være basert på sund fornuft og ikke på tillagede konvensjoner. Dette prinsipp er bl. a. hevdet av den engelske colonel Buller, som var den der bragte matchen mellom det engelske og det amerikanske lag fornylig i stand.

Dette resonnement høres også svært bestikkende ut; det er ærlig og tiltalende og sports-

manlike. — Imidlertid er det vel tross alt så, at kontrakten — og auksjonen med for den saks skyld — nu er et så fint og såvidt innviklet spill, at endel faste linjer for meldingene bør trekkes op. Hvad enten man kaller sanne linjer for systemer eller noe annet er jo bare en smaksak.

Men hvad man må fordre av det system som skal erobre verden, er at det først og fremst er enkelt og lettfattelig, og at det må være fritatt for enhver unaturlighet. Det er godt mulig at det ikke er vanskelig å lage et system som virker tilfredsstillende hvis det behandles av eksperter, men det er ikke nok. Og feilen ved de systemer som har vært i bruk hittil er simpelthen, at de er altfor innviklet for den almindelige spiller. Ekspertene trenger ingen systemer, — de greier sig allikevel. Og den jevne bridge spiller har ikke forutsetninger og heller ikke tid og anledning til å sette sig inn i altfor vanskelige konvensjoner. Dessuten må man holde for øie at mange mennesker umiddelbart reagerer mot konvensjoner som er unaturlige, og de synes slike

bestemmelser smaker av fusking.

For øieblikket kan man ikke tale om mere enn ett system i kontrakt, som er nogenlunde inngående behandlet: den amerikanske Mr. Culbertsens «Forcing system». Av de hittilværende systemer synes dette å være det beste, og det har den utvilsomme fordel å ha tilhengerne blandt endel av Amerikas beste spillere, og det har jo også på en måte stått sin prøve i den engelsk-amerikanske match.

Ennu er det imidlertid for tidlig å tale om dets verdi. Den viktigste grunn hertil er at man ikke nøie nok har studert hvilke mottrekk, som kan bringe anvendelsen av systemet i vanskeligheter. De eksempler man finner om anvendelsen av forcing gir aldri motparten en chance, men det nøiaktige studium av forcing vil sikkerlig vise hvilken taktikk motspillerne bør ta op mot forcing bids. Det er ingen sak å vise gode resultater av et system, hvor man liten eller ingen motstand møter. Og forkjemperne for systemet kommer jo ikke med innvendingene.

Jeg skal her nevne et par sider ved forcing, som efter min mening er svake. Som bekjent

er svaret på en åpningsmelding på 2 trekk, hvis man har en elendig hånd, 2 grand. At dette i og for sig er fornuftsstridig skal jeg ikke behandle her. Det som har betydning er, at systemet forteller motparten ikke bare om den meget sterke hånd men også om den meget svake. Den forteller om en hånd, som man helst ikke bør si noe om. Av en passmelder kan man selv sagt ikke vente sig meget, men han har da ofte noe, og man er iallfall ikke sikker på at han ikke har noe. Denne opplysning kan av oppmerksomme motstandere utnyttes med stor fordel.

Jeg tar følgende eksempel:

Sp. Ess. x. x.
Hj. Ess. Ko. D. x. x.
Ru. Ess x. x.
Kl. Kn. x.

En åpningsmelding på 2 trekk er her tillatelig. Den krever svar fra makker. Denne har en elendig hånd. Han sier 2 grand. Dermed er åpneren tvunget til å gå i 3 hjerter. Det kan selvfølgelig godt hende at han bare får 5 stikk.

Hvis hans makker nu, efter en åpning på 2 hjerter, med sine elendige kort, sier pass, blir sansynligvis meldingen stående urørt. Men makkerens er-

klæring om at han ikke har stikk vil nok få motparten til å lukte blod: Dobling og ulykke. Selv om åpneren har en sterkere hånd vil det i mange til-

felle gå galt, for hensikten med åpningen av 2 er jo egentlig at meldingene ikke skal stanse før utgangen er nådd.

Fortsettes i neste nr.

Kontrakt eller auksjonsbridge?

Efter de mange forespørsler som vi har mottatt om kontrakt synes overgangen fra auksjon til kontrakt å være i fulleste blomstring overalt. Det er jo også helt forståelig for enhver, der noen ganger har spillt kontrakt.

Forespørslene gjelder de forskjellige temaer og det er

umulig å ta de enkelte spørsmål op til behandling. Imidlertid vil i neste nummer fondsmægler Isak Nielsen påbegynne en artikkelrekke over kontrakt-bridge. Enhver der er usikker eller ønsker å stifte bekjentskap med kontrakten, vil her finne veiledning og orientering.

Sossidi
Cigaretter

Rektor A. Midsem.

Det er redaksjonen en stor glede i Magasinets første nr. å få presentere for leserne rektor A. Midsem. Rektor Midsems navn er kjent overalt i norden hvor bridge spilles, så nogen kommentar fra redaksjonens side er overflødig. Hans artikkel vil sikkert leses med største interesse av alle bridgeinteresserte.

Herr Redaktør!

Jeg imøtekommer med fornøielse Deres ønske om å få mitt fotografi tilsendt. Når De også vil ha noen uttalelser om mig selv, går jeg ut fra at De ikke mener slike opplysninger som at jeg er født 1867, er f. t. medlem av Undervisningsrådet og rektor i Ålesund o. s. v., men at De vil høre litt om mitt forhold til kortenes edle kunst.

Hasard har jeg alltid hatet i samme grad som jeg har følt mig tiltrukket av de intellektuelle spill, spill hvor logikken feirer triumfer og hvor fornøielsen øker parallelt med den dyper inntrengen; et spill som er en blanding av kunst og sport, der jo også egger mennesket til å utvikle sine evner, — i dette tilfelle ikke den legemlige, men forstand og fantasi; spill som morer samtidig som de gir ånden beskjeftigelse på andre områder enn det daglige arbeides og derfor bringer virkelig rekreasjon.

Min barndoms spill var whist, særlig i den form som kalles «preference» (en blanding av trumf og grand), studentertidens var boston og senere l'hombre og polsk-pass (de siste nærbeslektede); jeg husker ennå med hvilken begeistring vi mottok de variasjoner som boston bragte.

Så hendte det i begynnelsen av århundredet at en l'hombrevenn gjennom en officer i Drøbakk fikk kjennskap til «tarokk», et italiensk spill fra det 14. århundre, og vilde overtale oss til å prøve det. Vi gikk inn på forslaget på betingelse av at vi om 2 timer gikk tilbake til l'hombre. Men den kveld blev der ikke spilt mere l'hom-

bre, heller ikke de følgende. Istedet stiftedes Norges eneste tarokklubb. Hvert nytt medlem blev nødt til å studere og lære «tarokboken», den første virkelig gode kortspillbok jeg har lest (skrevet av direktøren i den danske tarokklubb). Det har alltid været min vane — og jeg tror det er en god vane — også når det gjelder kort å bygge på tidligere generasjoners kunnskaper og erfaringer. Tarok er sikkert det vanskeligste av alle kortspill, selv sammenlignet med svenskenes «vira» med de 45 meldinger (som jeg selv har prøvet i Sverige); man behøver kun å tenke på at det spilles av tre med 78 kort (hvorav 22 trumfer, som alle må huskes), og at det først under spillet blir klart hvem der er spiller og motspillere! Klubben feirer hvert femte år med pomp og prakt sin stiftelsesdag, da «intelligensens spill» prises i prosa og vers (særlig det siste). Man har også sin or-

FOTOGRAF EIVIND ENGER

4 STORTINGSGATEN 4

ÅPENT 9-7

TIMER KAN BESTILLES TIL ENHVER TID

SPECIALITET BARNEBILLEDER

den, «Den Gyldne Scus», hvis sølverne storkors er både større og sjeldnere enn Olavsordenens, og som for tiden innehas av 4, hvorav undertegnede har den ære å være en.

Påskan 1906 tilbragte jeg på et sanatorium. Der opdaget jeg at to damepartier og 1 herreparti spilte et spill hvis navn jeg nettop hadde sett på en bok i Cammermeyers vindu: *Bridge*. Herrepartiet bestod bl. a. av sanatoriets læge og en professor i filosofi. Jeg så med interesse på herrene og mente å forstå at spillet ikke adskilte sig stort fra andre av whisttypen (det var jo den gang kun giveren som meldte); jeg tilbød mig derfor en gang som fjerdemann, men særlig professoren erklærte bestemt at de «ikke spilte med begynnere» og henviste mig til damene. Dette følte jeg i mitt stille sinn som en forsmedelse, jeg hadde dengang ikke den respekt for da-

menes spill som jeg senere har fått.

Istedet bestilte jeg øieblikkelig nevnte bok av general Hoff, men blev ikke lite forskrekket da den viste sig å være på 3 å 400 sider. Ved intenst studium kom jeg dog igjennem den på 2 dager, og en ny, helt ukjent vidunderlig verden hadde åpnet sig for mig! Og slik vil det sikkert gå alle — selv om de har spilt i både 10 og 20 år — første gang de føres inn i bridgens teori. Jeg fikk nu også lov til å spille med, og mine lærere (damene) fikk megen ros.

Senere har jeg med interesse fulgt bridgens utvikling, om den enn først for ca. 10 år siden, da jeg måtte forlate Kristiania Tarokklubb, trådte helt i forgrunnen. I 1908 fikk vi «auksjon» (den gamle med 2 for spar og 12 for grand) og i 1914 «Royal auction» eller «Lillis» (med den senere auksjonsberegning), og samtidig

kom «Plafond» op — det er en kontrakt uten faresone. Denne er ennu almindelig på kontinentet, særlig i Tyskland og Østerrike. Og 1926 dukket så «faresonen» op, litt senere Vanderbilts beregning, som nu er den almindeligste i Amerika (ikke hans system). I Europa er denne form for kontrakt ennu lite brukt; jeg skulde tro at Oslo (muligens også København) er en av de byer hvor den spilles mest.

I årenes løp har jeg deltatt i forskjellige turneringer og konkurranser, særlig i England og Amerika, og har hentet mig

diverse diplomer. Jeg gjør i denne forbindelse oppmerksom på, at merket på mitt venstre trøieopslag ikke er et avholdsmerke, men det amerikanske ekspertmerke en miniatyre.

Jeg merket snart at de aller fleste norske spillere ikke hadde den fornøielse av bridge som de burde. I 1925 gjorde jeg derfor alvor av å utgi min bok «Auksjonsbridge», efter å ha gjennomarbeidet stoffet flere ganger for å kunne gi det en «pedagogisk forsvarlig» form, — enkel og klar i linjene. Utvilsomt har bridgen utviklet sig til å bli det mest fengslende

VI HAR ALT FOR BRIDGE

STEEN & STRØM A/S

av alle «intellektuelle» spill, og hvert år får det hundretusener av nye dyrkere (for å bruke et forsiktig tall). I Amerika er der for tiden ca. 1400 bridge-lærere og tallrike bridgeskoler, og bridgen har foranlediget en verdensomspennende industri. Den er også innført som frivillig fag i enkelte kommunale skoler, på grunn av sin pedagogiske verdi.

Hos oss har den hatt å kjem-

Visjonær bridge.

Når første utspill og blindemanns kort ligger på bordet, skal du gjøre en pause og legge din plan for spillet. Det er en grunnregel for godt spill og dårlig går det den som ikke følger regelen. Du skal samtidig telle opp dine sikre, sannsynlige og mulige stikk og ved bedømmelsen ta hensyn til de opplysninger som er gitt dig ved motpartens meldinger.

Du står altså foran den første handling, som kan være bestemmende for resultatet av det åpnede spill. Det vil da i mange tilfelle være av stor betydning, at du ikke alene kan lokalisere de manglende høje kort, men også kan danne et visjonært bilde av motspillernes hele hånd. Det høres svært

pe med en — uforklarlig — antipati mot all «teori». Man spiller bare for moro skyld» og aner ikke hvilken fornøielse bridge kan skaffe. Det er dog heri inntrådt en endring, og jeg håper derfor, hr. redaktør, at De må ha held til Deres djerve tiltak, til gagn for bridgen og glede for Deres lesere.

Med bridgehilsen

Deres

A. Midsem.

vanskelig ut, men er det i virkeligheten ikke. Litt logikk, litt fantasi, megen konsentrasjon og en del øvelse, gjør underverker, og har du praktisert det en stund, vil du bli forbløffet over, at du en gang trodde det var noe som lignet trolldom.

Nu er det naturligvis ikke tillatt å bruke for lang tid til dine overveielser fordi medspillerne ikke morer sig videre over å se dig sitte fordypet i tanker. Derfor bør dine første øvelser foregå sammen med andre som trener i metoden og på følgende måte: Kortene gis, der meldes og spilles ut og dummy legges på bordet. Melderen får nu etpar minutter (til å begynne med) til betenk-

ning og skal derefter angi kortfordelingen og det sansynlige resultat. Så legges resten av kortene på bordet og hele situasjonen bedømmes. Derefter gir næstemann og slik fortsettes 2 å 3 runder.

En øvelse foran hver spilleaften vil fremme spillestyrken i forbløffende grad.

Jeg skal forsøke å forklare fremgangsmåten. Ledetråden er meldingene — positive og negative. De siste — pass — gir mangen gang vel så viktig opplysning hvis den annen av motparten har meldt i farve eller grand. Jo flere meldinger, dess bedre opplysning, men desto viktigere å være sikker på rekkefølgen og fremfor alt de mellemliggende passmeldinger. Etter utspillet kjenner du 27 kort og får dessuten den opplysning som selve utspillet gir.

Har motparten meldt, så vend først din oppmerksomhet

mot den motspiller som antas å ha de sterkeste kort. Sammenhold utspill og meldinger, beregn først fordelingen av den utspilte farve, derefter mulige andre nevnte farver og doblinger og tilslutt manglende kort i egne farver. Etter å ha bygget opp den ene hånd, er det ulike lettere med den siste. Men nu kommer det vanskeligste; du må se «hånden» ikke bare de enkelte kort og farver. Gi ikke opp om det synes umulig i begynnelsen, det kommer med øvelsen.

Hvis motparten ikke melder positivt, må du bruke sansynlighetsberegning etter kjente oppskrifter. Glem ikke at hver langfarve hos dig og din makker tyder på uregelmessig fordeling hos motspillerne.

Tilslutt et eksempel:

Kontrakt, N. S. i faresonen, Ø. V. har 40 under streken.

Meldinger: V. hj., N. 2 hjer-

Kr. 16.— ½ liter, kr. 8.50 ¼ liter.

Bestil „DE GODE MERKER”!

Portvin	Fonccca's:	«Nr. 5»	å	kr.	5.20
«—»	«—»	«Rare Old Tawny»	»	»	14.00
Sherry	Merito's:	«Monarca 1854»	»	»	5.50
«—»	heltor:	«Fino Merito»	»	»	6.00
Madeira	Freitas's:	«Bual 1891»	»	»	6.00
Champagne	Delbeck:	«Vintage 1923»	»	»	13.75
Cognac	Barnett's:	«Gr.de Champagne»	»	»	12.50
«—»	«—»:	«XXO»	»	»	24.50
Whisky	Carnegie's:	«Rare Old Liqueur»	»	»	16.50
«—»	«—»	«Flying Scotsman»	»	»	14.00

fra egne Vinhaver og Destillerier.

Største garanti for renhet!

Intet bedre til prisene!

ter (kravmelding) Ø. pass, S. 2 spar, V. pass, N. 4 spar, pass rundt, utspill kløver K. Nord legger op:

Sp. Ess. D. 5.

Hj. Ess. K. D. kn. 9.

R. K. kn. 8. 5.

Kl. kn.

Syd har følgende kort:

Sp. K. 7. 6. 4. 2.

Hj. ingen.

R. 9. 6. 3.

Kl. D. 9. 7. 5. 3.

I dette tilfelle venter vi med beregningen etter næste utspill. Der følger hj. 6 og nu vet vi ganske meget. Vest har hj. 10 høist, altså 5 à 6 hjerter, han har vist kl. K. Ess og må ha r. Ess. Da dette ikke spilles har han sansynligvis også r. D. ellers vilde han ikke valgt en så tvilsom fortsettelse som hjerter og når han heller ikke spiller trumf, må han enten være renons eller ha en singelton og være engstelig for å ødelegge hold hos makker. — Nord-Syd har tilsammen 13 ruter og kløver, følgelig har motparten samme antall og fordelingen er antagelig 7—6 eller 5—8. Nu ser vi med en gang Vests hånd:

Spar.: Ingen (x)

hj.: 10 xxxxx (10. xxxxx)

r.: Ess. D. xx (4 r. er max)

kl.: Ess K. x (Ess K.)

og derefter Østs som har 4 à 5 spar, 2 à 3 herter 1 à 2 ruter og 4 à 5 kløver (ingen høie kort undtatt i trumf.

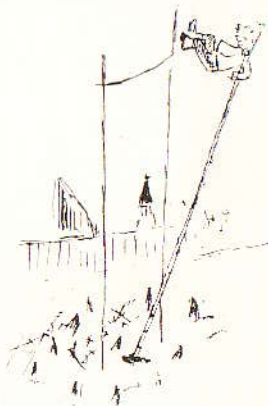
Nu er det mulig å beregne spillet med ganske stor sikkerhet og det blev vunnet tross ganske vanskelig kortfordeling fordi dette var ventet. Plankekjøring vilde uvegerlig føre til bet.

Jeg ber leserne betrakte dette som en oppgave og sende løsning innen 14 dager.

N. M. N.

Forts. i neste nr.

Storemomp.

Som den vanligvis føles.

Paa grund av plassmangel ser vi oss desverre nødsaget til å la flere artikler bl. a. fra Kapt. Jak. Gram, Gustav Devold, P. P. Hamar o. a. stå over til neste nummer.

Frammeldinger.

En av de forsyndelser, der ofte begås ved spillebordet er frammeldinger, hvis eneste grunnlag er svakhet i den av makkeren meldte farve. Da et spillebord ikke er egnet og heller ikke beregnet på noen indgående diskusjon, skal jeg her fremdra et tilfelle, som jeg nylig overvar. Z., der var kortgiver, satt med følgende kort:

Sp. 7. 6. 5.

Hj. Ess 9. 8. 6. 5. 4.

Ru. 7.

Kl. 9. 8. 6.

og meldingene falt:

Z.	A.	Y.	B.
Pass	Pass	1 ru.	Pass
1 Hj.	Pass	2 Ru. og derefter	Pass
Pass.	Resultat: 1 under-	trekk.	

Da spillet var til ende betonet jeg overfor Z., at han ikke burde ha meldt, men Z. anførte som grunnlag herfor, at der med singel i ru. og ess sjettede i hj. var likeså stor mulighet for å vinne 1 hj. som 1 ru. og muligheten for at Y. satt med hjelp til hj. heller ikke var utelukket.

Ser man på Z.s grunnlag synes denne forsåvidt meget for-

nufftig — men også kun forsåvidt — ti går man tilbunds i saken og tenker sig den situasjon, at Y melder tilbake i Ru., så sitter Z. inne med kun et eneste stikk og intet som helst hjelp til arrangering av andre stikk.

Omformer man Z.s hånd til

Sp. 7.

Hj. Ess. 9. 8. 6. 5. 4.

Ru. Kg. 7. 5.

Kl. 9. 8. 6.

vilde forsøket med et fremstøt i hj. være på sin plass; skulde makkeren melde videre i Ru, inneholder kortet tilstrekkelig hjelp. Teoretisk sett er der med Ru. som trumf $4\frac{1}{2}$ mulige stikk på kortet (Singel = $1\frac{1}{2}$, Hj.Ess=2 og Ru.K. = 1). I praksis kan man dog ikke vurdere kortet så høit, men minst 3 stikk må betraktes som absolutt sikre. En overmelding her med 1 Hj. vil derfor være både betimelig og vederheftig.

Fr. Sv.

Bogense, Danmark.

Redaksjonen bemerker, at ovenstående artikkel gjelder auksjonsbridge. En frammelding er det samme som en advarsels-

melding. Redaksjonen vil gjerne ha uttalelser om dette spørsmål.

Forfatteren av ovenstående

artikkel var en av Danmarks representanter ved sluttkampen mellom Danmark og Norge i Kjøbenhavn 1929.

Bridgeoppgave.

av Fru Liv Bernt

Min mann fikk for en tid siden i en herrebridge de beste kort han nogen gang har hatt.

Dagen etter rekonstruerte han spillet for mig. Kortene var følgende:

Sp. 10. 5.

Hj. Ess. 9. 7. 3. 2.

R. D. 10.

Kl. 10. 9. 4. 2.

nord

Sp. 8. 4.

Hj. D. 10. 8. 6. 5.

R. Kn. 9. 3. vest

Kl. K. Kn. 3.

syd

Sp. Ess. K. 9. 7. 6. 3.

Hj. ingen

R. Ess. K. 7. 5. 4. 2.

Kl. Ess

Der spiltes kontrakt og meldingene var: Syd 2 spar, nord 3 hjerter, syd 5 ruter, nord 6 ruter og syd 7 ruter.

Selvfølgelig fikk syd alle stikk, men det rare ved spillet var at syd-nord kunde fått storeslem både i grand, spar og ruter. Dessuten kunde syd vunnet storeslem med både vest og øst til makkere.

Syds kort ser jo også ganske uovervinnelige ut. Jeg fikk

derfor lyst til å prøve med en annen kortfordeling. Syd fikk beholde sine fine kort, men de andre blandet jeg sammen og ga påny. Der fremkom da følgende kort, som riktignok ikke er så fordelagtige for syd.

Jeg spør nu: Hvilken melding er fordelagtigst for syd-nord og hvor meget kan de vinne på disse kort. Vi forutsetter at regnskapet står på 0.

Sp. 8. 2.

Hj. Ess. K. 8. 2.

R. 9.

K. D. Kn. 9. 5. 3. 2.

nord

Sp. D. Kn. 10. 5. 4.

Hj. Kn. 10. 9. 6. 5. 4. 3. vest

R. 6.

Kl. ingen.

øst

syd

Sp. Ess. K. 9. 7. 6. 3.

Hj. ingen

R. Ess. K. 7. 5. 4. 2.

Kl. Ess.

Spar ingen.

Hj. D. 7.

R. D. Kn. 10. 8. 3.

Kl. K. 10. 8. 7. 6. 4.

Bridgens lover.

I vårt land synes lover og kotymer å variere fra klubb til klubb og fra by til by — og mange merkelige ting kan man støte på. Diskusjonen går ofte høit — ikke sjelden for høit — om både enkle ting og ikke mindre når noe skjer, som hvordan enn avgjørelsen blir, synes å inneholde en urettferdighet mot en av partene. Det er kanskje ikke så rart, at det er så, da vi hos oss mangler en institusjon hvis autoritet vilde gi dens regler og bestemmelser en almindelig utbredelse og anerkjennelse.

Selv om enkelte kretser har utformet nærmere lover og bestemmelser, så kommer de ikke lett frem til det store spillende

publikum. Bridgen trenger sig nu inn overalt og det er blitt, kan man vel si, en nødvendighet å prøve på å komme ut av det virvar, som hersker. I de kommende numre av Nordisk Bridge Magasin vil en av våre medarbeidere gi en kort oversigt over, hvordan de ledende amerikanske og engelske klubber har utformet sine regler for spillet. Da kontraktbridgen synes å gå frem med stormskritt, vil det bli reglene for denne som vil bli behandlet. Kunde dette fremkalle en diskusjon om dette tema, så vilde sikkert denne bli fruktbringende og følgen forhåpentlig bli, at vi vilde få almindelig gjeldende regler.

**Alltid
Gode
Kort**
på hånden

Kr. 3.50 og 3.95

BERGANS
Meis og Ryggsekk
Reklame-Spillkort

Navnet garanterer kvalitet.
Brukes av landets største kortklubber

Spørsmål og svar.

Til vår faste spalte for spørsmål og svar, er der til første nummer innkommet noen få spørsmål — alle fra Oslo. Vi oppfordrer våre abonnenter til å benytte sig av denne spalte — det koster intet — og svar vil komme så hurtig som redaksjonen kan rekke det. Spørsmålene må innsendes under fullt navn og adresse og må være klart avfattet og kun gjelde konkrete tilfelle. Spør-

mål av den art som under 4 nedenfor kan vi ikke besvare.

1. O. C. — *Vinderen.*

Auksjon. Syd har meldt en spar, som Vest dobler. Det er intet på utgang på noen av sidene. Er dette en korrekt doubling, når Vests kort var

Knekt.

Ess. Knekt. 7. 2.

Dame. Knekt. 10. 7.

Knekt. 9. 6. 4.